

83de Møde.

Tirsdag den 4. Marts Kl. 3⁵⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5638).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Samuelson: Da Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, skønt jeg mener, det er forringet ved anden Behandling, alligevel opfylder, om jeg saa maa sige, tre Femtedele af de Ønsker, Lagtinget havde, vil jeg anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. Med Hensyn til den i Udsigt stillede Kommission maa jeg have Lov til at udtale min Forundring over, at der saa bestemt tales om at nedsætte en saadan Kommission til Overvejelse af færøske Skatteforhold med mere, uden at der er ført Forhandlinger med Færøernes Lagting. Nu er det jo rimeligt, at der er nogle, der mener, at en saadan Kommission kan man nedsætte, uden at Lagtinget høres. Men Lagtingslovens § 17 bestemmer dog bl. a., at Lagtingets Betænkning skal indhentes i Sager, der er af indgribende Betydning for Øernes Velfærd, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos Tinget, i øvrigt anses for at være af Vigtighed.

Jeg vil derfor mene, at det vil være i Overensstemmelse med Forudsætningerne i hvert Tilfælde for Lagtingsloven, at Lagtinget høres om Nedsættelsen af denne Kommission, dens Sammensætning, dens Op-gave o. s. v., og jeg venter ogsaa, at den højtærede Justitsminister vil høre Lagtinget, før Kommissionen nedsættes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 19. April 1929 om anerkendte Sygekasser.

Forhandlingen genoptoges.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er rettet til mig. Til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vil jeg sige, at det glædede mig, at han udtalte, at Usikkerhedsmomentet ogsaa var til Stede for andre end Lønarbejdere. Det er det, jeg har sagt, og derom kan vi altsaa være enige. Det er egentlig heller ikke dér, Vanskeligheden, saa vidt jeg kan forstaa, ligger. Vanskeligheden ligger i, at den højtærede Minister i Cirkulæret udtaler, at det er uheldigt, at man bryder med et hævdvundet Princip om, at Arbejderklassens Medlemmer under alle Omstændigheder er adgangsberettigede til Sygekasserne. Det er egentlig dér, hele Vanskeligheden ligger. Der kunde siges meget om det.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at han syntes, han kunde forlange, at man skulde tro Ministeren. Det, vil jeg gerne sige, skal der fra min Side være den største Beredvillighed til, og for øvrigt vil jeg endogsaa gerne tro godt om Ministeren. Jeg vil gerne tro godt om alle Mennesker. Jeg vil gerne tro om Ministeren, som jeg tror om Mennesker i al Almindelighed, at naar Loddet kastes til Bunden, gaar meget af det til Side, som vi har paa Overfladen, og saa er der ikke saa lidt, man kan glæde sig over.

Men Vanskeligheden ligger for mit Vedkommende ikke i at tro Ministerens Udtalelser, den ligger i at forstaa Cirkulæret og det, der er i Forbindelse dermed. Og det er jeg jo ikke ene om. Ministeren rettede ogsaa stærke Bebrejdelser mod Pressen, fordi den havde misforstaaet Cirkulæret, eller i alt Fald ikke forstaaet det saadan, som det Tillægscirkulære, Ministeren omtalte nu, giver nærmere Forklaring paa. Pressen har forstaaet det, som ogsaa jeg har forstaaet det. Jeg skal ikke tage Pressen